

aabne Farvande — jeg taler ikke her om saadanne Fisk som Sild, Torsk, Markrel og andre Størfisk, som komme ind og ikke kunne kaldes Næringskonkurrenter til Rødspætten. Men der er Grænser for, som sagt, hvad et Vand kan producere af Fiskekød af stationære Fisk. Den højtærede Landbrugsminister har jo i Landstinget nærmere udviklet, hvorledes man har tænkt sig denne Udplantning. Man har foreslaaet at udplante 40 Stykker pr. Td. Land, og man ventede, at det vilde give 40 Pund Rødspætte pr. Td. Land, idet man gik ud fra, at Rødspætterne vilde naa en Vægt af 1 Pund samme Aar, nemlig om Efteraaret samme Aar, som de vare indplantede om Foraaret. Altsaa, det bliver en Produktion *alene* af *indplantede* Rødspætter af 40 Pund aarlig pr. Td. Land. Men naar jeg nu har Grund til at tro, at man ikke bør vente mere en ca. 30 Pd. pr. Td. Land, saa vilde det være at overbesætte Farvandet alene med Rødspætten, da den maa antages at have Næringskonkurrenter i Forvejen i dette Farvand. Jeg mener, at man skal gøre Forsøgene fuldt ud og under skarp Kontrol med en enkelt Bredning, som er særlig næringsholdig, indtil man har faaet større Erfaring. Men ellers vil jeg tilraade, at man foreløbig indskrænker Forsøget til omtrent Halvdelen, altsaa omtrent 20 pr. Td. Land for de øvrige Bredninger og saa har nogle at løbe paa i Stedet for, at det skulde slaa fejl og bringe hele Indplantningsspørgsmaalet i Miskredit. Hele dette Spørgsmaal har jo overordentlig stor Betydning, og jeg mener heller ikke, at Summen er for stor, men det vilde være fornuftigt, tror jeg, om man lod Fiskerforeningerne der paa Stedet selv tage Initiativet, saaledes at man ikke paatvinger dem disse Goder. De kunde beklage sig over, at det skal forbydes dem at bruge Snurrevaad i den og den Tid af Hensyn til disse indplantede Rødspætter, og naar der paa disse Steder maatte findes at foregaa et Fiskeri af større økonomisk Betydning, som blev hemmet derved, vilde det være en egen Sag at paatvinge dem denne Indplantning mod deres Vilje. Jeg udtaler ikke dette, fordi jeg tror, at der vil fremkomme Vanskeligheder, men jeg tror alligevel, det var formelt heldigst at lade Fiskerforeningerne tage Initiativet og enten lade Foreningerne eller Kommunerne der omkring bidrage noget, om end kun en ringe Del af Omkostningerne derved, saa at det ikke blev Staten alene, der tog sig af Sagen. Jeg skal i denne Forbindelse ogsaa nævne, at

der er andre Kulturarbejder paa Fiskeriomraadet, som fortjene at komme med ved denne Lejlighed. Der er f. Eks. Forholdene i Randers Fjord. Det Fiskeriudvalg, der har med Randers Sager at gøre, var jo ovre at se paa Forholdene, og det viste sig jo, at man der paa Grund af de offentlige Interesser i høj Grad havde indskrænket Graafiskeriet, som har fundet Sted i Fjorden. Ved disse Havnerereguleringer, som finder Sted af Hensyn til Sejladsen, har man med Mudder tildækket saa store Strækninger af Fjorden, at de naturlige Legepladser ere ødelagte for en Del Graafisks Vedkommende. Jeg mener, at det offentlige har en Pligt til at bøde herpaa ved Indplantning i saadanne Vande ogsaa over for Rødbyfjord, som er inddæmmet fra Havet og dermed afskaaret fra Tilgang af Fiskebestand. Saadanne Steder mener jeg, at man ogsaa burde have sin Opmærksomhed henvendt paa og indplante en Fisk, som ogsaa fortjener nogen Interesse, nemlig Karpen. Det er en Fisk, som trives overordentlig godt selv i meget brakt Vand. Den er bleven Husdyr i Tyskland, og Fiskeriet efter den udvikler sig mere og mere. Jeg skal nævne et Farvand som Stettinerhaff, som jo staar i Forbindelse med Havet, hvor Staten efter en stor Maalestok har foretaget Indplantninger af Karper ogsaa af den Grund, at man har foretaget saadanne Reguleringer af Farvandet til Skade for det fri Fiskeri. Ved saadanne Indplantninger af Fiskearter, der kunne give et godt økonomisk Udbytte, kan det offentlige bøde og regulere paa de Forstyrrelser og den Skade, der forvoldes ved de offentlige Arbejder. Forhaabentlig bliver der jo Anledning til i Udvalget at forhandle nærmere om Anvendelsen af saadanne Midler, og derfor skal jeg kun i Dag antyde, i hvilke Retninger man burde gaa. Man burde dels foretage Indplantninger forskellige Steder af Landet; ikke alene i Jylland, i Limfjorden, men ogsaa andre Steder i Landet findes der Fisk, som fortjene at tages i Betragtning. Der var ogsaa anket over, at Landstinget havde forandret Bestemmelsen om, at alle Vedtægter skulde bortfalde. Der er altsaa anket over, at Landstinget har forandret denne Bestemmelse om, at alle Vedtægter skulde bortfalde ved denne Lovs Ikrafttræden. Jeg skal dertil sige, at jeg tror, man skal vende tilbage til det Standpunkt, Folketinget der indtog at lade dem gælde i to Aar, hvis de ikke inden Udløbet af de to Aar ere forandrede, eller der er fremkommet Ønske fra Fiskerne om at beholde dem,